

[J. P. Larsen.]

telse mod Eksportørerne. Ja, det vilde det unægtelig være, hvis man havde sagt noget saadant. Men det har jeg heller ikke; jeg har sagt, at foreløbig bliver der kun rejst Sigtelse mod een Mand. Hvad der videre kan ske, kan jeg ikke vide noget om, og jeg har heller ikke udtalt mig derom. Jeg udtaler mig som Regel kun om Forhold, som jeg kender noget til.

Hvad angaar selve Forespørgselen, vil jeg sige, at det er temmelig malplaceret af Forespørgeren og de Medlemmer, der har deltaget i denne Debat, at rejse en saadan over for en Forsamling, hvor langt den største Del ikke kan vide Besked om, hvad der er foregaaet i Retten denne Sag vedrørende. De Herrer — det gælder det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, det gælder det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, og det gælder til en vis Grad ogsaa det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, men ogsaa kun til en vis Grad, fordi han ogsaa maa støtte sig til Bladreferater — har overværet Forhørene og er derfor naturligvis langt forud for os andre, der kun kan kende Sagen fra Bladreferater. Derfor maa jeg mene, at det ikke alene er malplaceret, men ogsaa ganske usømmeligt at rejse en Debat som denne paa det foreliggende Grundlag; man burde have ventet, til Sagen forelaa fuldt oplyst, saa alle kunde sætte sig ind i den. Jeg maa derfor give den højtærede Landbrugsminister saa inderlig Ret, naar han afviser den stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Med Hensyn til den af det ærede Medlem Hr. Fibiger stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen kan jeg henholde mig til, hvad den højtærede Landbrugsminister derom har sagt. Det kan jeg paa vort Partis Vegne ganske tilfræde.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen gjorde gældende, at det var usømmeligt at udtale sig om denne Sag, naar man vidste Besked. Ja, saa kan man i alt Fald ikke rette den Beskyldning mod det ærede Medlem, at han optræder usømmeligt. Det ærede Medlem burde forstaa, at det, det her drejer sig om, er et Problem, som ethvert Medlem af dette høje Ting kan tage Stilling til, nemlig dette, hvorvidt Medlemmer af et Statsudvalg maa sidde og stemme om Forhold, der vedrører deres egne private Forretninger. Det kan virkelig ethvert Medlem tage Stilling til, ogsaa uden at kende de nævnte Forhør, og hvad dermed staar i Forbindelse. Det ærede Medlem siger,

at den Debat, der her har fundet Sted, er til Skade for Parlamentarismen. Jeg maa hertil sige, at det er dog ikke dem, der paapeger Fejlene, som foretager noget skadeligt, det maa være dem, der efter at Fejlene er blevet paapeget ikke retter dem — altsaa ikke ændrer de paagældende Forhold —, det er dem, som skader Parlamentarismen.

Den højtærede Landbrugsminister vil ikke udtale sig om, hvorvidt han stadig vil tage Ansvar for Udvalgets Redegørelse og Forretningsgang. En saadan Udtalelse tror jeg kunde have sin Interesse. Det Spørgsmaal, der her er rejst, er trods den Debat, det har givet Anledning til, et rent principielt Spørgsmaal, som jeg paa Forhaand maatte tro kunde have samlet alle Tingets Medlemmer. Jeg staar ganske uforstaaende over for dette, at der overhovedet er nogen, der vil stemme imod den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, jeg har stillet. Der er ikke givet nogen saglig Begrundelse herfor, men der er givet en politisk Begrundelse, og efter den kan jeg forstaa, at Regeringspartierne vil stemme imod min Paastand paa Overgang til Dagsordenen; men det er mig uforstaaeligt, at Venstre og Det konservative Folkeparti her vil optræde som politiske Garanter for Regeringen og dens Planøkonomi, trodsende alle saglige Hensyn. Jeg skal hertil føje, at efter min Opfattelse er der kun een Maade, hvorpaa man kan skaffe Ro i denne Sag, og det er den, at man sørger for at ordne den paa en saadan Maade, at alle hæderlige Folk kan være tilfredse dermed.

Brorsen: Det forekommer mig, at Forhandlingernes Forløb tilstrækkeligt har tilkendegivet, at det er et uheldigt Tidspunkt at føre en Forhandling som denne paa. Det ærede Medlem Hr. J. S. Fogets Udtalelser virkede i allerhøjeste Grad som en Fortsættelse af de Forhør, der har fundet Sted ved Retten — i saa Fald skulde der jo helst være en Forsvarer her! Der er alt for faa, der er vel overhovedet ingen, der kender tilstrækkeligt til Forhørene — jeg gør det i alt Fald ikke — til at kunne udtale sig derom, inden man faar læst de stenografiske Referater. Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget var saa langt ude, at han nævnte forskellige Ting, som var foregaaet for Retten, bl. a. kom han ind paa, at det saa ud til, at Eksportørerne havde betalt Skat af 30 000 Kr. mere, end de egentlig behøvede. Hvis det virkelig var Tilfældet, sagde det ærede Medlem, var det jo noget i Retning af Filantropi. Jeg kender ikke nærmere til